

กัลยาณมิตรคนแรก

อย่างไรก็ดี บุญเก่าของอาตมาคงมีอยู่ไม่น้อย จึงทำให้ได้พบ คุณไชยบูลย์ สุทธิผล เสียก่อนที่จะหลงทางเลยเถิดไปไกล

อาตมาเพิ่งกลับจากประเทศออสเตรเลีย เพื่อมาเรียนเก็บวิชาระดับปริญญาตรี สาขาสัตวบาล ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และได้พบกับคุณไชยบูลย์ ซึ่งเป็นนิสิตรุ่นน้อง ปี ๔ อาตมาจำได้แม่นยำว่าเป็นวันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๙ ซึ่งเป็นวันลอยกระทง

คืนนั้น อาตมาได้หิ้วขวดเหล้าไปรินแจกรุ่นน้องกลุ่มหนึ่งริมสระน้ำ หน้ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ น้อง ๆ ทุกคนในกลุ่มนั้นต่างก็รับไปดื่มแต่โดยดี แต่มีอยู่เพียงคนเดียวที่ปฏิเสธ

“ผมไม่ดื่มเหล้า ผมถือศีล”

คำว่า “ถือศีล” กระทบใจอาตมาอย่างแรง เพราะอาตมาเองก็เคยถือศีลห้ามาก่อนในช่วงที่ฝึกสมาธิเพื่อเรียนวิชาหนังสืออยู่ยงคงกระพัน เพิ่งมาเสียท่ากลายเป็น “ขวดแม่โขงเดินได้” ตอนเข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยนี้เอง เคยคิดโทษเพื่อน ๆ โทษสิ่งแวดล้อมเรื่อยมา แต่ภายหลังเมื่อรู้จักใกล้ชิดคุณไชยบูลย์มากเข้า ก็เลยต้องยอมรับว่าเรามันเสปเอง เพราะคุณไชยบูลย์นั้น เพื่อน ๆ ทุกคนพร้อมใจกันยืนยัน

ขันแย้งว่า ถือศีลห้ามาตลอดรอดฝั่งได้ในท่ามกลางเพื่อนขี้เมารอบตัว
อย่างไรก็ตาม คตินั้นอาตมาได้พูดตื๊วไปหลายคำ แต่ก็รู้สึกสะกิดใจ
อยู่ลึก ๆ ท่ามกลางความรู้สึกที่มัวชัวด้วยฤทธิ์เหล้าว่า น้องคนนี้ไม่ใช่
ธรรมดา

เช้าวันรุ่งขึ้นสร้างเมาแล้ว นึกถึงน้องคนที่เมื่อคืนบอกว่า
ถือศีล แต่เพราะเมาจัดจึงจำหน้าไม่ค่อยได้ ชื่อก็ไม่ได้ถามเอาไว้ เลย
เอาข้อมูลแค่น้องปี ๔ ถือศีล ๕ ไปสืบเสาะหาตัวจนพบ ได้เห็นหน้า
ได้พูดคุยกัน โดยไม่มีดีกรีสุรามาบดบัง จึงนึกชอบ รู้สึกถูกอัธยาศัย
อยากถ่ายทอดวิชาหนังเหนียวให้ทันที

ต่อมาก็หาโอกาสเข้าใกล้ชิด เพราะอยากถ่ายทอดวิชาให้
นั้นแหละ แต่อย่างไรก็ตาม ต้องขอสอบภูมิธรรมกันก่อนนะ ขนาด
เปิดพระไตรปิฎกถามกันเชียว แต่เนื่องจากอาตมาอ่านตำรามามาก
คำถามเลยเยอะหน้อย โชคดีที่น้องคนนี้เข้าใจและนับถือว่าเป็นพี่จึง
ไม่ว่าอะไร การสอบภูมิทำอยู่หลายวันจนใช้ขึ้นด้วยกันทั้งคู่ ถามข้อไหน
น้องก็ตอบได้ทุกข้อ ต่อนไม่จนสักที ที่เคยตั้งใจจะรับเป็นลูกศิษย์ก็ชัก
ลังเล เพราะภูมิความรู้ทางธรรมของท่านเหนือกว่าอาตมามาก

เหลือคำถามขึ้นตัดสินเรื่องสุดท้ายคือ เรื่องนรก-สวรรค์
พอได้โอกาสนึกถามทันที คิดอยู่เหมือนกันว่า ถ้าตอบแบ่งรับแบ่งสู้อย่าง
ที่คนอื่นตอบ ก็คงยกย่องได้แค่เป็นพระไตรปิฎกเคลื่อนที่ แต่แล้ว
อาตมาก็ได้ยินคำตอบชัดถ้อยชัดคำ ยืนยันขันแข็งด้วยความมั่นใจเต็มที่ว่า
นรกมีจริง สวรรค์มีจริง ผู้ที่สามารถไปดูนรก ไปดูสวรรค์ได้ยังมี
ชีวิตอยู่ ช้ายังบอกชื่อเสียงเรียงนามเสร็จสรรพว่า

ชื่อคุณยายจันทร์ ขนนกยูง เป็นแม่ช้อยู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

“เชื่อเถอะพี่เต๋จ จริงล้านเปอร์เซ็นต์เลย...แล้วถ้าพี่เต๋จอยาก
เห็นนรกสวรรค์ด้วยตนเอง ท่านก็จะสอนให้”

ได้ยินแค่นี้ก็ใจชื้นว่า น้องคนนี้ไม่ใช่ดีแต่ปากเสียแล้ว นี่คือ
คน ๆ แรกที่ให้คำตอบได้ถูกใจที่สุด และเป็นคนที่ทำให้อาตมาอยาก
พบคุณยายมากเหลือเกิน

นับแต่วันนั้นเป็นต้นมา อาตมาก็ได้คิดว่า คนที่มีความรู้ใน
พระไตรปิฎกขนาดนี้สมควรยกให้เป็นครูบาอาจารย์ของเราได้ แม้จะ
มีอายุคราวน้องก็ตาม จึงยอมตัวเป็นลูกศิษย์ด้วยความเต็มใจ เวลาอยู่
ด้วยกันก็ให้นั่งให้นอนสูงกว่า แม้ขณะนี้ เมื่อคุณไชยบูลย์ สุทธิผล
กลายมาเป็นหลวงพ่อ **ธัมมชโยภิกขุ** เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายแล้ว
อาตมาก็ยังติดสอยห้อยตามมาเป็นลูกศิษย์ ยอมตายถวายชีวิตอยู่ด้วย
นี้ถ้าไม่พบท่านตอนนั้น ป่านนี้อาตมาคงเป็นเหมือนขุนแผนแสนสะบ
พระเอกจอมคาถาอาคมอย่างในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผนไปแล้ว

